

Geldrop: 6, 7, en 8 februari

Locatie: Verenigingsgebouw De Borgh

Deelnemers: Robert Houben, Wilco Meusen, Louis Pols, Peter Corvers, Huub Cleven, Roy Gooren, Edwin van de Goor, Johan Rensen.

Afmeldingen: Dré Steeghs, Maikel Dijkmans.

Doordat locatie De Smis in Duizel op boven genoemde data bezet was is deze gewestelijke finale gespeeld bij de Borgh in Geldrop.

Meteen al in de eerste ronde werd duidelijk dat dit een mooi toernooi zou worden de eerste vier partijen werden afgewerkt in respectievelijk 14, 16, 8 en 16 beurten. De partij van acht beurten kwam op naam van Peter Corvers met series van 47 en 46 caramboles. In ronde drie legde hij de lat nog iets hoger door de partij tegen Louis Pols in zeven beurten uit te spelen. Dat was dan ook meteen de trend voor de rest van het toernooi er waren maar vier partijen waarbij de beurten teller boven de twintig kwam. Door de partij van acht beurten stond Peter na ronde één op de eerste plaats. Doordat Peter zijn partij in de tweede ronde verloor moest hij de eerste plaats afstaan aan Robert Houben die nog geen punten had laten liggen. Dat bleef zo tot en met ronde zes waarbij vermeld moet worden dat Robert in die ronde gelijk speelde tegen Peter. Dat bracht ook meteen de spanning weer terug want Roy Gooren sloot deze ronde af met een winst partij tegen Edwin van de Goor en had tot daar aan toe maar twee verlies punten. De stand kwam daarmee op elf punten voor Robert en tien punten voor Roy. Daarmee hadden we dus een echte finale. In de finale liet Robert van de tien beurten die deze partij zou duren geen beurt liggen zonder te scoren. Na de eerste twee beurten van Roy stond de teller nog op nul maar in de derde beurt maakte hij een prachtige serie van honderd caramboles (is me nog nooit gelukt was zijn commentaar na de partij). De laatste vijftientig caramboles scoorde Roy in de vierde, zesde, achtste, negende en tiende beurt. Robert kon daar in de achtste beurt nog een serie van vierendertig tegenover zetten wat hem uiteindelijk op een totaal van achtenzestig caramboles bracht. Grappig om te vertellen is dat op het moment dat het applaus voor de serie van honderd gemaakt door Roy wegebde Johan Rensen op de tafel twee bezig was met een serie waarbij hij zei “maar ik heb er pas tweeëntwintig” 😊. Tijdens de prijsuitreiking maaide Robert het gras voor de voeten van Roy weg door zijn dank uit de spreken naar de organisatie, tellers en schrijvers, arbiters maar vooral naar Cissy en Hans voor drie dagen hard werken om het eenieder naar de zin te maken. Roy maakte dat ruimschoots goed door alle aanwezigen iets te drinken aan te bieden en daarmee te proosten op zijn eerste plaats.